

PRZYLICZAĆ (5) *vb impf*

a *jasne*.

inf przyliczać (2). ◇ *praes 1 sg* przyliczãm (2). [*3 pl* przyliczają. ◇ *praet 3 sg f* przyliczała.] ◇ *con 2 sg m* byś przyliczãł (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przyliczyć; poza tym w objaśnieniu s.v. przyliczyciel.

1. *Doliczać, dodawać, zwiększać ilość; annumerare Mącz, Modrz, Calep; augere Mącz; addere Cn (5) : Vide ne annumeres, Bącz byś nie prziliczãł. Mącz 253c, 20b, 253c; Annumero, In aliquorum numero pono, in eundem numerum refero – Prziliczãm, nadliczãm. Calep 72b; [Przyliczam/Annumero. Volck Vvv3].*

[*przyliczać kogo (G a. A): Ale sã niektorzy co sobyie wiele pozwalaiã/ [...] Te wśfyćkie wyśtępki kiedy iuż popłodzã/ Dawidã krolã przykładem sobie pochlebuiã/ Sãlomonowe miłósnice wyliczãiã/ albo ich iefficze przyliczãiã. LorichKosz 63 (Linde s.v. przyliczyć).]*

Przen [czego (po przeczeniu) do czego] (1) : dobrã y pożytkow Rzeczypośpolitey pilnie przyśtrzegãć/ á o pożytki sive nigdy sã tak nieśtãrãć/ áby ich do pośpolitych przyliczãć niemiał. ModrzBaz 23.

2. [*Przypisywać coś komuś, uznawać kogoś za sprawcę [co komu]: Ona szię mynyla bijdz fluzebnyczã pana swego, kiedy yã Elfbytha blogoślavyla: Ona wśifthko panu Bogu przyliczala ArgWykład 40/118.]*

Synonimy: 1. dodawać, dokłãdãć; 2. przyczytãć, przyczytować, przypisować.

Formacje współrdzenne cf LICZYĆ.

Cf PRZYLICZAJĄCY